

רע"פ 1322/19 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 1322/19

לפני: כבוד השופט י' אלרון

ה המבקש: פלוני

נגד

המשיבת:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המחויז בירושלים בע"פ 8419-04-18 מיום 6.1.2019 שנitin על-ידי כב' השופטים ר' כרמל, כ' מוסק ו-ש' רנר

בשם המבקש:

עו"ד אבי חממי

בשם המשיבת:

עו"ד עידית פרג'ון

החלטה

1. בקשה רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המחויז בירושלים (השופטים ר' כרמל, כ' מוסק ו-ש' רנר) בע"פ 8419-04-18 מיום 6.1.2019 נדחה ערעורו של המבקש על גזר דין של בית משפט השלום בירושלים (השופט מ' כדורי) בת"פ 18650-02-16 מיום 22.2.2018.

הבקשה מופנית כלפי ההחלטה שלא להימנע מהרשעת המבקש.

2. המבקש הורשע, על פי הודהתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של תקיפה קטין הגורמת חבלה על-ידי אחרים, לפי סעיף 368(א) סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), ובבעירה של תקיפה קטין על עמוד 1

ידי אחראי, לפי סעיף 382(2) לחוק העונשין.

3. כמתואר בכתב האישום המתוון, במהלך שנת 2015 נהג המבוקש להכות את המתלוונת, בתו לידת 2002 לעתים באמצעות חgorה. חלק מהאירועים המתוארים בכתב האישום התרחשו בbijtem במיאמי בארה"ב, חלקם במרכז מסחרי בארה"ב, בטילו בפורטו ריקו ובישראל.

כן מתואר בכתב האישום המתוון כי בסיוםו של אחד האירועים, הנחה המבוקש את המתלוונת כיצד לנוהג ומה לומר במקרה בו תחקיר על-ידי המשטרת, תוך שער עמה סימולציה, בה הוא היה שוטר והוא נחקרת.

4. בجزר דין בוחן בית משפט השלום את אמות המידה אשר הותוו בהלכנתכטב (ע"פ 2083/96 כתוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (1997) (להלן: החלטת כתב) להימנעות מהרשעה, וקבע כי חומרת מעשו של המבוקש, בנסיבות לא רק פגע במתלוונת פיזית אלא אף גרם לה "להשפה יתירה"; העובדה כי הרשותו אינה מחייבת את פיטוריו; וכן העובדה כי לא הוכחה כל "פגיעה קונקרטית חמורה אחרת בשיקומו", אינם מאפשרים את ביטול הרשותו.

בסוף יום גזר בית משפט השלום על המבוקש עונשים של 7 חודשים מסר על תנאי לבלי עבירה מן העבירות בהן הורשע במשך שנתיים; 400 שעות שירות לתועלת הציבור; פיצוי בסך 10,000 ש"ח למתלוונת; וכן צו מב奸 למשך 18 חודשים.

5. ערעורו של המבוקש לבית המשפט המחויז נדחה.

בית המשפט המחויז סマー את ידיו על פסק דין של בית משפט השלום, והציג את חומרת מעשו של המבוקש תוך שהצביע על הפגיעה הקשה שנגרמה למתלוונת אשר "זקק לטיפול ארוך טווח" כעולה מتفسיר מפגעת העבירה. כן נקבע כי פגיעה זו נגרמה "בנסיבות בהן איבדה את אימה ורמת התלות שלה במערער [במבחן - י' א'] הייתה משמעותית ביותר".

לבסוף קבע בית המשפט המחויז כי המבוקש לא הוכיח שהרשעות תוביל בהכרח לפיטוריו, ועל כן אין עניינו בא בגין אמות המידה שהותוו בפסקה להימנעות מהרשעה, ובפרט בדרישה להצביע על נזק מוחשי וkonkrti הועלול להיגרם למבחן כתוצאה מהרשעותו.

6. מכאן הבקשה שלפני, במסגרת שב המבוקש על טענותיו כפי שהוצעו בערכאות דלמטה.

בפרט מדגיש המבוקש את ההליך השיקומי שעבר, ואת החשש שהוא הרשותו תביא לפגיעה בהליך שיקומי זה באופן המצדיק הימנעות מהרשעותו. לטענותו, בעת יישום תנאי החלטת כתב, יש צורך לבחון את מידת שיקומו של נאשם.

7. המשיבה מנגד סומכת את ידייה על פסק דין של בית המשפט המחויז וטענת כי הבקשה מהוा למעשה ניסיון לערער על העונש שהוטל על המבוקש, עניינה בישום ההלכות שנקבעו זה מכבר בסוגיות הרשעותם של נאים.

דין הבקשה להידחות.

.9. הלכה היא כי רשות ערעור "בגלוול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד במסגרת מעוררת הבקשה שאליה משפטית או ציורית רוחבת היקף החורגת מעניינים הפרטיא של הצדדים, או במקרים בהם עולה חשש לעוות דין של המבוקש או גריםת אי צדק.

.10. הבקשה שלפני לא באה בגדרי אמות המידה האמורות, אלא ממקצת כולה בישום תנאי הלכת כתוב על נסיבותיו האישיות של המבוקש, ודי בכך כדי לדחותה.

.11. אף לגוף של עניין לא מצאתי כי יש להתערב בפסק דין של בית משפט קמא. הכל הוא מקום שהוכחה אשמו של אדם, יש להרשיעו בדיון. חrieg לכלל זה מצוי בסעיף 71א(ב) לחוק העונשין, אשר פורש בפסק הדין בעניין כתוב, ולפיו בית המשפט ימנע מהרשעה רק במקרים יוצאי דופן בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנואם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה (ראו: רע"פ 328/19 אסיג נ' מפקד כוחות צה"ל באו"ש(15.1.2019); רע"פ 8315/18 פלונית נ' מדינת ישראל (29.11.2018)).

המעשים שביצע המבוקש, במסגרת היכאה את בתו הקטינה פעמים רבות ובהזדמנויות שונות, תוך שהביא לא פעם להשלטה למרחב הציבור, מעלים חומרה יתרה. אני סבור כי בדיון הורשע המבוקש בגין ביצוע מעשים חמורים אלו, ולא שוכנעתי כי יש בהרשעה כדי לפגוע באופן מוחשי ו konkretiy בשיקומו.

.12

הבקשה נדחתת אפוא.

ניתנה היום, ז' באדר בתשע"ט (14.3.2019).

שׁוֹפָט